

گریه جای خنده را گرفت!

رکور دزنی ایموجی چهره گریان و رسیدن آن به رتبه یک فهرست
پراستفاده ترین ایموجی در جهان، باعث شد نگاهی روان شناسانه به این
شکلک های پر کاربرد داشته باشیم

نرگس غزیزی | کارشناس ارشد مشاوره

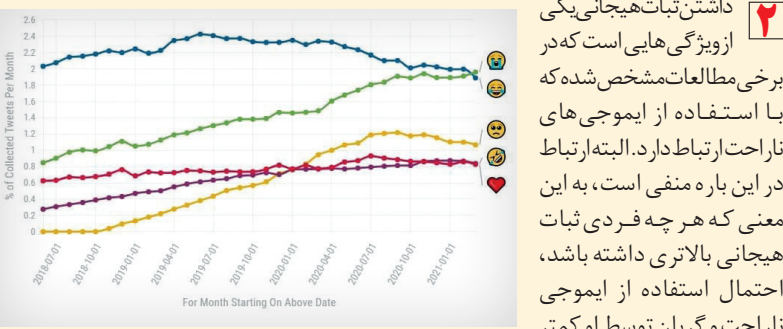
آخرین آماری که درباره پراستفاده ترین ایموجی ها منتشر شده است، نشان می دهد که تغییراتی در رتبه بندی در این زمینه رخ داده است. بر این اساس برای اولین بار ایموجی چهره گریان خودش را بالا کشیده و با عبور از چهره خندان (ایموجی که برای سال ها رتبه یک را به خود اختصاص داده بود) حالا رتبه یک در این زمینه را به خود اختصاص داده است. به همین مناسبت نگاهی روان شناسانه به نحوه استفاده از ایموجی ها و نکات کمتر شنیده شده در این باره انداخته ایم.

🔗 **رابطه بین ویژگی های شخصیتی با استفاده از ایموجی**
تا امروز تعداد محدودی مطالعه در زمینه ارتباط بین استفاده از ایموجی ها با ویژگی های شخصیتی انجام شده است. توجه به این نکته از این نظر مهم است که بدانیم یافته های این مطالعات هر چند ارزش خواندن و تأمل دارند اما قابلیت تعمیم محدودی دارند. مطالعات می گویند افراد برون گرا تمایل بیشتری به استفاده از ایموجی دارند. در کنار این ویژگی افرادی که خودآگاهی بیشتری دارند، تمایل بیشتری به استفاده از ایموجی دارند. نکته ای که خیلی هم دور از انتظار نیست: وقتی آگاهی بیشتری در باره احساساتی که در حال تجربه آن هستی، داری، احتمال بیشتری دارد که آن ها را با کمک ایموجی با دیگران در میان بگذاری. مطالعات می گویند افرادی که در شاخص «توافق جویی» بالا هستند، تمایل بیشتری به استفاده از ایموجی دارند. افرادی که در این شاخص بالا هستند معمولاً احساسات دیگران را بهتر درک می کنند، تمایل بیشتری برای به اشتراک گذاشتن احساسات خود دارند، راحت تر به دیگران اعتماد می کنند و این که دیگران با آن ها احساس راحتی کنند، استقبال می کنند. اما آیا ویژگی های شخصیتی می توانند روی ایموجی های انتخابی افراد هم اثر بگذارد؟

🔗 **نکته در باره رکورد شکنی ایموجی گریه**

در باره انتخاب ایموجی به ویژگی هایی که بار هیجانی و احساسی دارند، نکته قابل تأمل است؛ یکی وضعیت هیجانی کنونی و دیگری ویژگی های شخصیتی فرد. در ادامه با توجه به مطالعاتی که تا کنون انجام شده است، به این دو حوزه می پردازیم.

🔗 **این موضوع از آن موارد بسیار واضح است؛ هر چه افراد استرس و ناراحتی بیشتری داشته باشند، احتمال استفاده از ایموجی با چهره ناراحت گریان بین آن ها افزایش می یابد. این موضوع شاید یکی از مهم ترین دلایل رشد استفاده از ایموجی صورت گریان در یک سال و نیم گذشته باشد؛ زیرا یک سال و نیم است که سرو کله زن با کرونا زندگی همه ما را مختل کرده است.**

می شود. افرادی که ثبات هیجانی بالاتری دارند، توانایی بالاتری در مدیریت هیجانات ناخوشایند خود شامل ناراحتی و خشم دارند و احتمالاً هم به واسطه همین نکته، احتمال استفاده از ایموجی های ناراحت توسط آن ها کاهش می یابد.

🔗 **برخی مطالعات نشان می دهد هر چه فردی در بعد مسئولیت پذیری بالاتر باشد، احتمال بیشتری دارد که از چنین ایموجی هایی استفاده کند. شاید به این دلیل که این افراد معمولاً بیشتر تحت تأثیر کاستی های محیط اطراف خود، در فشار قرار می گیرند.**

🔗 **نکته دیگر جوفضا هایی است که از ایموجی در آن ها استفاده می شود. آخرین آماری که درباره پر طرفدار ترین ایموجی ها منتشر شده است، بر اساس ایموجی های فضای توئیتر است. شاید اگر با بستر اینستاگرام برای جمع آوری داده ها استفاده می شد، نتیجه متفاوتی رقم می خورد. اما چرا؟ توئیتر به صورت کلی به فضایی منفی گرا یا نه مشهور است، اما در مقابل در اینستاگرام به صورت عمومی تمرکز بر زیبایی هاست (آن قدر که گاهی شکل افراق به خود می گیرد). (با توجه به این نکته به نظر می رسد باید برای فضای توئیتر هم در کسب رتبه اول ایموجی گریان نقشی قائل شویم.**

🔗 **مثبت و منفی استفاده از ایموجی گریان**

استفاده از ایموجی چهره گریان رانمی توان به طور کلی منفی در نظر گرفت زیرا اصل به اشتراک گذاری احساسات، ولو به زبان ایموجی را می توان قدمی مثبت تلقی کرد. قدمی که می تواند بستری برای دریافت و کنش های همدلانه باشد. در عین حال این کار می تواند میزان فشاری را که تحمل می کنیم، کاهش دهد. اما شاید بهتر باشد همزمان به چند نکته توجه داشته باشیم:

🔗 **اگر ایموجی چهره گریان، ایموجی غالب بین ایموجی هایی است که از آن ها استفاده می کنیم، شاید بهتر باشد روی حس و حال خودمان تمرکز بیشتری کنیم. اگر استرس زیادی داریم، بهتر است در کنار ابراز احساسات، سراغ روش های دیگر هم برویم و به عنوان مثال برای تغییر وضعیت خود یا تغییر در عوامل آزار دهنده محیطی قدم هایی برداریم.**

🔗 **اگر احساس می کنیم برخی محیط ها بیش از حد مشوق ابراز هیجانات منفی در ما هستند، روی ماندن در آن محیط تا مل بیشتر نکنیم. شاید مرخصی کوتاه از آن محیط، تغییر در تعاملات معمول یا کم کردن زمان حضور روزانه و... بتواند تغییری در حال ما ایجاد کند.**

🔗 **در نهایت در شرایطی که متأسفانه و آکسیناسیون در کشور ما با تأخیر در حال انجام است و صحبت از بازگشت به زندگی طبیعی، بسیار دشوار، بهتر است موضوع آرمش بخشیدن به خود را جدی بگیریم. کرونا و محدودیت های ناشی از آن، استرس و فشار زیادی را به همه ما وارد کرده است. قدم برداشتن فعالانه برای کسب آرامش این روزها ضرورتی است که باید آن را جدی بگیریم.**

تونل وحشت انگلیسی

توهین جنسیتی و نژادپرستانه، آشوب، ضرب و شتم هواداران تیم مقابل و... بخشی از رفتارهای نامناسب هولیگان های انگلیسی در یورو ۲۰۲۰ بود که به بررسی پیشینه آن پرداختیم

انگلیس تیم شایسته ای که با هدایت گرت ساوت گیت به یورو ۲۰۲۰ هیجان داد، اما نمایش جذاب سه شیرها تحت تأثیر رفتارهای عجیب و زنده هوادارانی قرار گرفت که مثل بیشتر اوقات، این بار هم لقب بدترین تماشاگران تورنمنت را از آن خود کردند. به رفتارهای ناهنجار مثل توهین به تیم یا هواداران حریف، تخریب اموال عمومی قبل و بعد از بازی، درگیری با هواداران تیم مقابل، رفتارهای نامناسب در فضای مجازی و... در مجموع هولیگانسیم می گویند که بین هواداران باشگاهی و ملی در فوتبال انگلستان بسیار متداول است. در یورو ۲۰۲۰ هم انگلیسی ها چند چشمه از نمایش هولیگانسیم خود را نشان دادند که در ادامه به آن ها می پردازیم. رفتارهایی که محدود به این دوره از مسابقات هم نیست و همیشه بین تماشاگران انگلیسی متداول است. اتفاقات قبل و بعد فینال یورو ۲۰۲۰ بهانه ای است تا این داستان را بررسی کنیم. فینالی که بعد از شروع توفانی انگلیس با تسلط ایتالیا در نیمه دوم گل تساوی شان به وقت اضافه رفت و در نهایت در پنالتی ها به نفع تیم جذاب ایتالیا تمام شد. اما هولیگان های انگلیسی نمی توانند باور کنند دست تیم شان در یک قدمی رویای بزرگی که سال ها در انتظارش بودند، با پنالتی هایی که دوناوما گرفت، از جام کوتاه ماند. کلیپ هایی که از رفتار انگلیسی ها بعد از مسابقه پخش شد عجیب، وحشتناک و تاسف بار است. هر هوادار ایتالیایی که از ورزشگاه خارج می شد، در فضایی مثل تونل وحشت از انگلیسی های خشمگین تکم می خورد. این جاست که فوتبال با تصویری که در قاب تلویزیون می بینیم متفاوت است. ما عادت داریم هواداران با نشاطی را ببینیم که خانوادگی در ورزشگاه هستند؛ حتی کودکانی که یک هدفون به گوش دارند و خوابیده اند. اما ایجاد تونل وحشت توسط هواداران انگلیسی برای ایتالیایی ها که مهمان کشورشان بودند، روی دیگری از فوتبال را به نمایش گذاشت. در این پرونده از جنبه های مختلف به این موضوع پرداختیم. با ما باشید.

پرونده

سوابق سیاه هواداران شرور

اگر فوتبالی باشید وقتی عبارت «هوادر انگلیسی فوتبال» را می شنوید، انبوهی از تصاویر درگیری، آشوب و خرابکاری های خیابانی به ذهن تان خواهد آمد. سوابق انگلیسی ها در آشوب و ناآرامی بسیار طولانی است. اصلاً واژه هولیگانسیم در فوتبال خیلی وقت ها با هواداران دیوانه انگلیسی معنا می شود. در تعریف هولیگانسیم این طور آمده: به هر گونه شرورگری، لات بازی و آوایش گری گفته می شود که موجب عملی غیر قانونی و ویران کننده می شود. البته برای این که بدانید چقدر این آشوب طلبی با سابقه است، باید شمارا به مسابقه ای در سال ۱۸۸۵

ارجاع دهیم که بین تیم های «پرستون نورث اند» و «آستون ویلا» برگزار شد و هواداران در آن بازی آن قدر با مشت و لگد و چوب و سنگ به جان هم افتادند که ده ها نفر مجروح شدند و یکی از بازیکنان آن بازی هم به شدت مصروب شد.

یکی از خونین ترین حوادث تاریخ فوتبال جهان که عمدتاً ناشی از اقدامات هولیگان های آشوب طلب انگلیسی بوده، واقعه سقوط دیوار حایل بین جایگاه های تماشاچیان رقیب در ورزشگاه «هیبسل» بروکسل بلژیک در جریان مسابقه فینال لیگ اروپا بین تیم های «لیورپول» و «یوونتوس» در سال ۱۹۸۵ بود که به کشته شدن ۳۹ نفر از هواداران تیم یوونتوس و زخمی شدن صد ها تن منجر شد. وقوع این حادثه تلخ، افکار عمومی را به شکل جدی برای مقابله با معضل آوایش گری در فوتبال جلب کرد که در نتیجه موجب محرومیت همه باشگاه های انگلیسی به مدت پنج سال از حضور در همه رقابت های اروپایی شد.

دهه ۹۰، هواداران انگلیسی همه جا همراه تیم ملی به سراسر اروپا سفر می کردند و به هر جا که می رفتند، ردی از ویرانی و خرابکاری پشت سرشان به جامی گذاشتند. سارنیدیا در سال ۱۹۹۰، مالمووا استکهلم سال ۹۲، دالینگ در سال ۹۵، ماریس در سال ۹۸ و شارلوا در سال ۲۰۰۰، همگی در چنگ «مرض انگلیسی» گرفتار آمدند و خراب شدند! در جریان یورو ۲۰۱۶، در یک آشوب خیابانی در ماریس ۳۶ نفر زخمی و هواداران زیادی دستگیر شدند که بیشتر شان انگلیسی بودند.

چرا تماشاگران خرابکار انگلیسی در ورزشگاه آشوب نمی کنند؟

«قانون رویدادهای ورزشی» مصوب ۱۹۸۵، قانون «امنیت آتش سوزی و اماکن ورزشی» مصوب سال ۱۹۸۷، قانون «ممنوعیت سفر هولیگان های شناخته شده» مصوب ۱۹۹۸ و «قانون مقابله با بی نظمی در فوتبال» مصوب سال های ۱۹۹۹ و ۲۰۰۰ اشاره کرد. همچنین در ۲۲ سال اخیر تلاش های زیادی توسط دولت، نیروهای امنیتی بریتانیا در مبارزه با آوایش گری در عرصه فوتبال صورت گرفته است. در همین زمینه، یکی از موارد جدی اقدامات پلیس ممنوع کردن ورود عناصر آشوبگر و اغتشاش گر به اماکن ورزشی و ورزشگاه های فوتبال از طریق حکم دادگاه است که باعث ایجاد محرومیت های جدی برای حضور در ورزشگاه می شود. مجموع این اقدامات موجب شده در این سال ها جو ورزشگاه ها بسیار آرام البته همین انرژی مخرب به بیرون ورزشگاه ها، خیابان ها، پارک ها، بازارها و البته فضای مجازی منتقل شود.

شاید مشاهده انگلیسی هایی که دست به سینه و محترمانه هر هفته در ورزشگاه ها، به تماشا می بازی تیم محبوب شان در لیگ جزیره، لیگ اروپا، لیگ قهرمانان یا در رقابت هایی مانند یورو خیلی نزدیک به زمین مسابقه نشسته اند ما را به شکفتی ببندد که چطور می شود آن هواداران خرابکار که سراغ داریم، داخل ورزشگاه این قدر آرام به نظر برسند. امنیت ایجاد شده امروز در ورزشگاه های انگلیس به تمهیداتی برمی گردد که در این چند دهه در این کشور انجام شده است. پس از گسترش هولیگانسیم مسئولان امنیتی ورزشی این کشور در صدد یافتن راه هایی برای کاهش خشونت در ورزشگاه ها و بین هواداران برآمدند. در سال های اخیر پارلمان بریتانیا هم چند بار به پیشنهاد وزارت کشور و پلیس، قوانین سخت گیرانه ای را در باره مبارزه با هولیگان ها و هولیگانسیم به تصویب رسانده و برای اجرا به دولت ابلاغ کرده است. از اهرارهای پلیس بریتانیا برای مقابله با آوایش و هولیگانسیم، می توان به نصب تعداد زیادی دوربین مدار بسته در ورزشگاه ها و اطراف آن ها برای نظارت و کنترل کامل فعالیت های غیرقانونی اشاره کرد. آمار رسمی نشان می دهد در فصل فوتبال ۱۹۸۹-۱۹۸۸ فوتبال انگلستان، ۱۸۵۶ نفر در ارتباط با انواع جرایم مرتبط با آوایش گری دستگیر شده اند؛ در حالی که در فصل ۲۰۰۱-۲۰۰۰ تعداد دستگیر شدگان به ۳۳۹۱ نفر رسید و طی فصل فوتبال ۲۰۰۶-۲۰۰۵ با رقم ۲۶۵۱ نفر باز هم کمتر شد. از جمله قوانینی که برای مبارزه با هولیگان ها تصویب شده می توان به «قانون امنیت زمین های ورزشی» مصوب سال ۱۹۷۵،

آشوب های هواداران انگلیسی

ورژن ۲۰۲۰

حدود یک سال و نیم است که ورزشگاه های فوتبال به علت شیوع کرونا یا خالی از هوادار بوده اند یا هواداران کمی را در خود جا داده اند اما حضور پر شور چند هزار نفری هواداران در ورزشگاه های یورو ۲۰۲۰ پس از واکنشیه شدن در صد بالایی از جمعیت اروپا، دوباره شور فوتبال را به ورزشگاه ها برگرداند. هواداران انگلیسی به عنوان یکی از میزبان های اصلی یورو ۲۰۲۰ همچون گذشته حواشی و خرابکاری های خاص خودشان را به جا گذاشتند. نتایج تحقیقات منتشر شده هم نشان می دهد وقتی انگلیس در فوتبال شکست می خورد، خشونت خانگی علیه زنان بارقم بالای ۳۸ درصد افزایش می یابد. در ادامه به یکی از حواشی ثابت اخبار یورو ۲۰۲۰ که اقدامات خرابکارانه حقیقی و مجازی هواداران انگلیسی بوده، اشاره می شود.

🔗 **توهین به دختر بچه آلمانی پس از بازی بین آلمان و انگلیس در مرحله هشتم نهایی، تصویری بر صفحه تلویزیون ها نقش بست که به یکی از قاب های ماندگار پس از شکست تیم فوتبال آلمان**

تبدیل شد. این تصویر، دختر بچه ای از طرفداران تیم ملی آلمان را روی سکوی و میلی در حال گریه و چسبیده به آغوش پدرش نشان می داد که در شبکه های اجتماعی بارها به اشتراک گذاشته و از طرف هولیگان های انگلیسی با اظهار نظرهای توهین آمیز و خشونت بار همراه شد. اتفاقی که خشم بسیاری از مردم آلمان، جهان و البته خود انگلیس را برانگیخت.

🔗 **لیزر انداختن روی صورت دروازه بان حریف را بازی نیمه نهایی بین انگلیس و دانمارک هواداران انگلیسی در بیرون ورزشگاه آشوب کردند و داخل ورزشگاه هم با انداختن لیزر بر صورت کسپر**

اشمایلک، دروازه بان تیم ملی فوتبال دانمارک رفتاری غیرورزشی از خود نشان دادند. البته یوفا فدراسیون انگلیس را به همین دلیل نقره داغ و ۳۰ هزار یورو جریمه نقدی کرد.

🔗 **تک زدن هواداران تیم ملی ایتالیا آخرین موارد آشوب ها، اتفاقاتی بود که قبل و بعد از بازی فینال در خیابان های لندن افتاد. انبوه هواداران انگلیسی که انتظار داشتند برای اولین بار در خانه طعم قهرمانی جام ملت های اروپا را تجربه کنند، پس از ناکامی به هواداران تیم برنده حمله کردند و اغتشاشاتی را رقم زدند از جمله ایجاد تونل وحشت و انتظار کشیدن بیرون ورزشگاه برای تک زدن هواداران ایتالیا. مسئله ای که باعث ثبت تصاویری تلخ از زخمی شدن هواداران ایتالیا شد.**

🔗 **توهین نژادپرستانه به بازیکنان سیاه پوست پس از بازی فینال، سبلی از توهین های نژادپرستانه از طرف هواداران خشمگین انگلیس به سوی سه بازیکن سیاه پوست تیم ملی این کشور در شبکه های اجتماعی روان شد. اتفاقی که آن قدر گسترده بود که واکنش بوریس جانسون نخست وزیر انگلستان را به دنبال داشت. او خطاب به این هواداران گفت: «آن ها باید از خودشان خجالت بکشند.»**